

2. Παραβίαση της οδηγίας 2005/36/ΕΚ και του άρθρου 49 της ΣΛΕΕ περί ελευθερίας εγκατάστασης.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η απαίτηση της παραγράφου 2 του κεφαλαίου Α του μόνου άρθρου της υπουργικής απόφασης αριθ. 109088/12.12.2011 σύμφωνα με την οποία το πιστοποιητικό κατάρτισης του διαμεσολαβητή πρέπει να βεβαιώνει τις μεθόδους διδασκαλίας, τον αριθμό των συμμετεχόντων, τον αριθμό και τα προσόντα των εκπαιδευτών, τη διαδικασία εξέτασης και αξιολόγησης των υποψηφίων και τον τρόπο κατοχύρωσης του αδιάβλητου χαρακτήρα της εν λόγω διαδικασίας, υπερβαίνουν αυτά που μπορεί να απαιτούνται για την εκτίμηση του επιπέδου γνώσεων και επαγγελματικών προσόντων τα οποία ο κάτοχος τεκμαίρεται ότι κατέχει και δεν επιτρέπουν την ορθή εκτίμηση του ζητήματος εάν η εκπαίδευση του ενδιαφερομένου αφορά τομείς γνώσεων ουσιαστικά διαφορετικών από αυτούς που καλύπτονται από τον απαιτούμενο τίτλο εκπαίδευσης στην Ελλάδα. Για τους λόγους αυτούς η ανωτέρω διάταξη αντιβαίνει στα άρθρα 13, 14, 50 και στο παράρτημα VII της οδηγίας 2005/36/ΕΚ.

Εξάλλου η παράγραφος 5 του κεφαλαίου Α της ανωτέρω υπουργικής απόφασης επιβάλλει στους αλλοδαπούς διαμεσολαβητές με πλήρη επαγγελματικά προσόντα να αποδείξουν ότι διαθέτουν επιπλέον εμπειρία 3 τουλάχιστον συμμετοχών σε διαδικασία διαμεσολαβητή πριν να αναγνωριστούν τα προσόντα τους στην Ελλάδα ενώ η απαίτηση αυτή δεν επιβάλλεται στους διαμεσολαβητές που αποκτούν την επαγγελματική τους κατάρτιση στην Ελλάδα. Ως εκ τούτου η ανωτέρω διάταξη αντιβαίνει στο άρθρο 13 της οδηγίας 2005/36/ΕΚ, το οποίο προβλέπει ότι η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής παρέχει τη δυνατότητα πρόσβασης στο επάγγελμα υπό τους ίδιους όρους με εκείνους που ισχύουν για τους υπηκόους του σε αιτούντες που έχουν λάβει πιστοποίηση σε άλλο κράτος μέλος και παραβιάζει την αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων όπως προβλέπεται στο άρθρο 49 της ΣΛΕΕ.

(¹) Οδηγία 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά. (ΕΕ 2006 L 376, σ. 36).

(²) Οδηγία 2005/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων. (ΕΕ 2005 L 255, σ. 22).

Αναίρεση που άσκησε στις 5 Ιανουαρίου 2018 ο MS κατά της διατάξεως την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 31 Μαΐου 2017 στην υπόθεση T-17/16, MS κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-19/18 P)

(2018/C 083/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: MS (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 31ης Μαΐου 2017 στην υπόθεση T-17/16·
- συνακολούθως, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί της ουσίας της ασκηθείσας ενώπιόν του προσφυγής ή, εάν το Δικαστήριο κρίνει ότι η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση, να δεχθεί τα αιτήματα που ο νυν ανααιρεσίων προέβαλε πρωτοδικώς και, ως εκ τούτου,
- να αναγνωρίσει την εξωσυμβατική ευθύνη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής βάσει των άρθρων 268 και 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ·
- να διατάξει την προσκόμιση των εγγράφων που η Επιτροπή έχει χαρακτηρίσει ως εμπιστευτικά και τα οποία συνιστούν το αναγκαίο έρεισμα της αποφάσεως αποτομής·
- να διατάξει την ικανοποίηση της απορρέουσας από την υπαίτια συμπεριφορά της Επιτροπής ηθικής βλάβης του, την οποία κατά δίκαιη και εύλογη κρίση αποτιμά σε 20.000 ευρώ·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να δημοσιεύσει επιστολή συγγνώμης προς τον ανααιρεσίωντα και να τον επανεντάξει στο δίκτυο Team Europe·

— να καταδικάσει την αντίδικο κατ' αναιρέση στο σύνολο των δικαστικών εξόδων αμφότερων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη ενέχει πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά τον νομικό χαρακτηρισμό της βάσεως της ασκηθείσας ενώπιον του πρώτου δικαστή αγωγής ικανοποίησης ηθικής βλάβης, καθώς και παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησως την οποία υπέχει ο πρώτος δικαστής.

Η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη ενέχει επίσης πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά τον νομικό χαρακτηρισμό του συμφωνητικού συμμετοχής, καθώς και παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησως την οποία υπέχει ο πρώτος δικαστής. Ο εν λόγω δικαστής παραμόρφωσε το περιεχόμενο της δικογραφίας.

Προσφυγή της 16ης Ιανουαρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατία της Βουλγαρίας (Υπόθεση C-27/18)

(2018/C 083/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Samnadda, Y. Marinova, G. von Rintelen)

Καθής: Δημοκρατία της Βουλγαρίας

Αιτήματα

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Βουλγαρίας, παραλείποντας να προσαρμόσει, το αργότερο έως τις 10 Απριλίου 2016, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2014/26/ΕΕ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων καθώς και τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 84 της 20.3.2014, σ. 72), ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 43, παράγραφος 1, της οδηγίας,
- να υποχρεώσει τη Δημοκρατία της Βουλγαρίας, σύμφωνα με το άρθρο 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, να καταβάλει χρηματική κύρωση, λόγω παραβίασης της υποχρέωσής της να κοινοποιήσει στην Επιτροπή τα μέτρα μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο, της οδηγίας 2014/26/ΕΕ, και συγκεκριμένα να καταβάλει το ποσό των 19 121,60 ευρώ ημερησίως, από την ημέρα έκδοσης της δικαστικής απόφασης επί της προσφυγής,
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Βουλγαρίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

1. Κατά το άρθρο 43, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/26/ΕΕ, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να θεσπίζουν τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωση προς την οδηγία το αργότερο έως τις 10 Απριλίου 2016 και να ενημερώνουν συναφώς την Επιτροπή. Λόγω της μη κοινοποίησης των εθνικών μέτρων μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, η Επιτροπή αποφάσισε να προσφύγει στο Δικαστήριο.
2. Με την προσφυγή της, η Επιτροπή ζητεί να υποχρεωθεί η Δημοκρατία της Βουλγαρίας να καταβάλει χρηματική κύρωση ύψους 19 121,60 ευρώ ημερησίως. Το ύψος της κύρωσης υπολογίστηκε λαμβανομένης υπόψη της σοβαρότητας και της διάρκειας της παράβασης, καθώς και του αποτρεπτικού αποτελέσματος, με κριτήριο την οικονομική δυνατότητα του κράτους μέλους.

⁽¹⁾ ΕΕ 2014, L 84, σ. 72.